

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/309/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115208663
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115208663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj v spore žalobcu T. K., a.s., so sídlom H. XX, G., IČO: 31 383 408, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom so sídlom Michalská 9, Bratislava proti žalovanému Y. H., bytom I. XXX, U. - I., o zaplatenie 143,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. októbra 2015, č.k. 18C/179/2015-27, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 143,71 eur s príslušenstvom ako dlhu na poistnom. Žalobu zamietol z dôvodu premlčania práva, na ktoré prihladal z moci úradnej podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. a právo na zaplatenie dlhu z úveru považoval za premlčané v trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovenia § 101 OZ. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci v otázke možnosti prihladania na premlčanie práva v právnych vzťahoch vzniknutých pred účinnosťou § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. Uvedený spôsob aplikácie predmetného ustanovenia považoval za retroaktívny, a tým za protiústavný a neprípustný. Uviedol, že pokiaľ prechodné ustanovenia § 29c novely 102/2014 Z.z. upravujú jej účinnosť spätne, teda aj na právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014, len pri ustanoveniach § 4a ods. 1 až 3, nemožno takto spätne použiť ust. § 5b. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle uplatniť postup podľa § 5b aj na právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014, výslovne by to v prechodnom ustanovení § 29c uviedol. V posudzovanom prípade došlo k vzniku ako aj k zániku právneho vzťahu v roku 2011, teda pred účinnosťou novely 102/2007 Z.z., preto použitie ust. § 5b predstavuje nesprávne právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Námietkou nesprávneho použitia ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnil žalobca odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva mylnej aplikácii

a výklade právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitím právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. K tomuto pochybeniu zo strany okresného súdu nedošlo.

6. Ohľadom aplikácie ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. nie je v rozhodovacej praxi tohto senátu odvolacieho súdu zhoda o prípustnosti jeho použitia v konaniach, ktoré začali pred jeho účinnosťou, teda pred 1.5.2014 (žalobca v odvolaní uvádza účinnosť 13.6.2014). Napríklad rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci 17Co/1051/2015 zo dňa 28.9.2016 v tejto otázke väčšinou považovalo použitie predmetného ustanovenia za prípustné v každom konaní s odôvodnením jeho procesnoprávnou povahou a absenciou prechodných ustanovení, ktoré by jeho použitie v už začatých konaniach neumožňovali. Menšinové stanovisko bolo založené na tom, že s princípmi právneho štátu je nezlučiteľné, aby bolo ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z., použité tak, že iba z dôvodu zmeny právnej úpravy sa stanú nejudikovateľné súdom aj premlčaním nenamietané pohľadávky s uplynutou premlčacou dobou, ktoré boli uplatnené na súde pred účinnosťou § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z., pretože v dôsledku takejto aplikácie práva by nová právna úprava mala sama o sebe za následok zníženie hodnoty majetku veriteľa bez akejkoľvek možnosti veriteľa tomuto následku predísť. V súlade s ústavou preto môže byť podľa menšinového stanoviska časová pôsobnosť ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. určená iba tak, že uvedené ustanovenie nemožno použiť v konaniach začatých pred jeho účinnosťou, to znamená, že v konaniach začatých pred 1.5.2014 nemôže súd prihliadať na premlčanie práva z moci úradnej. I keď tento prístup nezodpovedá rýdzo „hmotnoprávnej“ časovej pôsobnosti, pretože nenviaže použiteľnosť právnej úpravy na okamih vzniku práva (tak ako prezentuje žalobca), ale na okamih začatia konania, je dostatočný pre ústavne súladný prístup k časovej pôsobnosti ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. (ktoré tiež nie je rýdzo hmotnoprávne). Týmto prístupom sa totiž vytvára veriteľovi možnosť uplatniť svoje právo s uplynutou premlčacou dobou na súde v legisvakanej lehote novely č. 102/2004 Z.z., ktorou bolo ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. doplnené do Zák. č. 250/2007 Z.z. a zachovať tak režim námietky premlčania len zo strany dlžníka.

7. Vzhľadom na to, že v tomto prípade bola žaloba podaná 23.4.2015, teda už za účinnosti ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z., senát odvolacieho súdu zastáva zhodné stanovisko, že jeho použitie v tomto konaní je ústavne konformné. Skutočnosť, že zákonodarca výslovne neupravil použitie ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou, tak ako to je v § 29b zák. č. 250/2007 Z.z. pri určených ustanoveniach § 5a zák. č. 250/2007 Z.z. a tiež v § 29c zák. č. 250/2007 Z.z. pri určených ustanoveniach § 4a zák. č. 250/2007 Z.z. neznamená, že na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. nie je možné toto ustanovenie vôbec použiť. Jeho použitie je tu možné z dôvodu jeho procesnoprávnej povahy, respektíve čiastočne procesnoprávnej povahy.

8. Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.